

gaar i Lommen, maaske netop paa de daarligst stillede Familier. Og for det andet vil det være et betydeligt Tab for de Industrier, hvori disse Børn arbejder, at undvære deres Arbejde. Det er særlig Glasindustrien og de Industrier, hvor det kommer an paa Fingerfærdighed og den Slags Ting, men som i Virkeligheden ikke anstrenger videre. Hvis det Arbejde skal udføres af voksne, som ingenlunde kan gøre Arbejdet bedre end Børnene, fordi det som sagt er et Arbejde, der ikke fordrer særlig Intelligens, men kun Fingerfærdighed, Kvikhed o. s. v., betyder det, at dette Arbejde rimeligvis maa betales med det dobbelte, det vil sige et Tab for disse Industrier paa ca. 600,000 Kr. om Aaret, og hvis man vil kapitalisere det, vil det blive omtrent 11—12 Mill. Kr., som man i Virkeligheden i disse ret vanskelige Tider vil berøve Industrien. Man maa derfor være noget varsom med uden videre at tage en Bestemmelse som denne om Børnearbejdet. Der er ogsaa noget vist upraktisk i, at man ikke ude paa Landet f. Eks. kan sætte et Barn til at køre i en Hestegang, det er jo et Arbejde, der ikke volder saa store Vanskeligheder. Det er en Bestemmelse, som det vil blive yderst vanskeligt at gennemføre, at man ikke maa lade en 12 Aars Dreng gaa med en Hest i en Hestegang eller hjælpe til ved et Tærskværk eller lignende. Jeg vil derfor lægge det ærede Udvalg paa Sinde, at man tager nøje i Betragtning, at det er en Sag, som baade socialt og økonomisk kan ses fra to Sider, og det er ingenlunde sikkert, at det socialt er det rigtigste, man her har valgt.

Jeg er blevet ganske boulevardiseret med Hensyn til min Opfattelse af den Maade, hvorpaa de forskellige Lejre ser paa Kvindespørgsmaalet. Oppe i Landstinget siger man fra konservativ Side, at Kvinderne er saa selvstændige og ligestillede med Mændene, at man ikke paa nogen Maade tør lovgive med Hensyn til deres Arbejde. Hernede siger den radikale Ordfører: Det er dog vist et ganske galt Syn, Kvindesagslederne har paa dette Punkt, man kan dog neppe antage, at Kvinderne i hele deres Virksomhed paa Grund af deres svagere Legeme kan sidestilles med Mændene. Jeg har altid hørt, at Kvindesagsforkæmperne, Feministerne i det hele taget, havde deres Hovedstyrke blandt de Radikale, medens den konservative Side i nogen Grad bekæmpede Kvindesagsforkæmpernes Ønsker. Jeg maa sige, at jeg tidligere i denne Sag har hørt til de

Konservative, men nu er jeg nødt til at gaa over til de Radikale og give den radikale Ordfører Ret i, at det neppe kan siges, at Kvinderne i disse Forhold kan ligestilles med Mændene, og at det kan godt være, man har Ret i, at Mennesker, ogsaa Kvinder, i det hele taget skal have Lov til selv at bestemme, hvor meget eller lidt de vil arbejde, det kan godt være, men ikke med den Motivering, at Kvinderne ikke behøver Beskyttelse, thi det er ganske forkert. I det hele taget er den moderne Feminisme, om jeg saa maa sige, den, der kæmper for Kvindens Ligestilling med Manden, i Virkeligheden løbet ganske galt i Byen. Det er ganske forkert, fuldstændig urimeligt, at Kvinder overhovedet kan gøre Mands Arbejde, navnlig kan de ikke gøre det paa de Omraader, her er Tale om. Derfor har man ikke Ret til at ophøre med at beskytte Kvinden. Jeg maa sige, at jeg absolut ikke deler den Anskuelse, at man ikke kunde lovgive om, at Kvindernes Arbejdstid skulde indskrænkes, hvis man i øvrigt mener, at man vil indlade sig paa at bestemme noget om voksne Mennesker, og det gør vi jo med Hensyn til Kvinden, naar hun er Moder. Det er det centrale, at Kvinden er Moder, og Hovedopgaven for Lovgivningen af denne Art skal derfor være at beskytte hende som Moder, thi i det Øjeblik vi opgiver at beskytte Kvinden som saadan og i det hele taget vover os ud i at lade Kvinden blive ligestillet med Manden, begaar vi et ganske overordentlig stort, maaske skæbnesvangert Fejlgreb overfor Kvinden i hendes Stilling i Samfundet. Hvis man gør det Princip gældende i Lovgivningen, at vi ikke har Forpligtelse til at beskytte Kvinden, tror jeg, vi vil komme til at ødelægge saa meget, at det vil blive de efterfølgende Slægter en dyr Historie, thi jeg nærer ingen Tvivl om, at Kvindens Betydning som Moder er saa stor, saa enorm, at er der noget, vi skal gøre os Umage for, er det at bevare Kvinden som den, der fører Børnene frem i den første Alder, og den, der i Virkeligheden opdrager den unge Slægt. Derfor maa jeg sige, at jeg for mit Vedkommende godt kunde være med til at indskrænke Kvindernes Natarbejde, selv om man maaske, som det blev sagt før, ikke skal tage Brødet fra dem, som i Øjeblikket udfører dette Natarbejde, uden paa anden Maade at søge at erstatte det; men at man ikke skulde kunne komme ind paa at lovgive med Hensyn til at beskytte Kvinder, er et galt Princip.

Hermed takker jeg for at have haft Ordet.